

עין משפט מסכת עבודה זרה

דף ב.

עין משפט א.

יו"ד סימן קמה סעיף א

א. ג' ימים ^א לפני חגם של עכו"ם אסור לקנות מהם ולמכור להם דבר המתקיים ^ב אבל מותר למכור להם דבר שאינו מתקיים עד יום חגם כגון ירקות ותבשיל, וכן אסור להשאיל ^ג להם ולשאול מהם ולהלוותן בלא רבית. וכן אסור ללוות מהם ולפורען וליפרע מהם מלוה בשטר או על המשכון ^ד אבל מלוה בע"פ נפרעים מהם משום שהוא כמציל מידם, ובזמן שידם תקיפה אפי' הלואה בשטר מותר דנחשב כמציל מידם. הלואה בריבית ^ה אפי' ע"פ משכון מותר להפרע מהם דחשיב כמציל מידם.

א. ממשנה בריש ע"ז, ומברייטא שם בדף ו'.

ב. והטעם שאסור למכור להם דבר המתקיים משום ששמח ביום אידו. ואסור לקנות מהם אע"פ שהוא צער לו שיוצא מידו דבר המתקיים מ"מ הרי הכסף בידו, משום כך מותר למכור להם דבר שאינו מתקיים שביום אידו לא יהיה לו לא הכסף ולא החפץ. ט"ז ס"ק ב'.

ג. שאלה שייך בדבר החוזר בעין כגון חפץ, אבל הלואה שייכת במעות דלהוצאה ניתנה. ט"ז ס"ק ג'.

ד. והתוס' כתבו דבמלוה במשכון ג"כ הוי כמציל מידם שכמה פעמים אפי' במשכון אובדת ההלואה, והטעם כיון שידם תקיפה עלינו ובקל יכול העכו"ם להעליל ולכפור בהלואה, מיהו בזה"ז בכל אופן מותר. ש"ך ס"ק ג'.

ה. טור בשם הרא"ש.